Ἀβεβαιότης – ητος, ἡ. съмнителность, недоумѣніе.

Ἀβεβαίως, ἐπίρ. съмнително, колко не е вѣрно (здраво) шюпелій

Ἀβέλτερος, α, ον (ἀεχ.), който не разбира добро́то, глупавъ, заблѣсъ, (хвала богъ, кенди халѣна) § неспособный ѣдѣ наі ἔνιδνις.

Ἀβελτερία – ας, ἡ: ἀεχ. глупость, заблѣсщина; бодзлѣвость ѣдѣ наі ἔνιδεια

Ἀβίαστος, (ὁ, ἡ. който не е ґнасѣлованъ, или който не може да са насилова, ненасѣлованый; непринуждѣнный.

Ἀβιάστως, ἐπίρ. ненасилно, непринѣждѣнно; своеволно.

Ἀβίωτος, ὁ, ἡ. (ρονον ἀπὸ ἀβίωτος, ητος ἀβίωτος, животъ неносимый, който не може да са живѣ, (да са твори). § умрѣзна ми животъ-тъ.

Ἀβλαβής – ές наі

Ἄβλαβος, ὁ, ἡ. който не вреди, и който не може да са повреди безвреденъ, невреденъ; неповреденъ; невинен, незлобивъ; цѣлый

Ἀβλαβῶς, ἐπίρ. безвредно, зарарсѣсъ; неповреждано.

Ἄβλαβος, ὁ, ἡ; ѣдѣ Ἀβλαβής

Ἀβλασφήμητος, ὁ, ἡ. безукорѣзнѣнный, непохулѣнный, неоклеветанный; который не може да клеветнѣ, (да злослови или да похулѣ) за нѣщо.

Ἀβοήθητος, ὁ, ἡ. безпомощный, който нѣма отъ никѣдѣ помощь; и който не може да са помогне; § нѣма ненѣра.

Ἀβούλητος, ὁ, ἡ; ἀρχ., неволный, ѣдѣ наі Ἀκούσιος

Ἀβουλήτως, ἡ, ον, ιον. ἀντὶ Ἀβούλητος. не (за) желаемъ

Ἄβουλος, ὁ, ἡ. несмѣлѣнный, безумный, който непримысли (не са прѣдпазва).